

Quan no ens posem d'acord a l'hora d'educar • Per què confonem els noms dels fills? •
Com aconseguir que mengin peix i verdura • El Carnestoltes d'Àlicia Layunta 18-2-2023

Criatures

EL CONSULTORI

Què hi ha darrere d'un infant massa obediënt?

ARA – “L’infant o l’adolescent que preocupa més els psicòlegs és el que és asimptomàtic, el que no qüestiona mai res i és obediënt a tot”. L’afirmació és de Sylvie Pérez, professora dels estudis de psicologia i ciències de l’educació de la UOC. Tot i que es té tendència a associar que un infant que es porta bé és el que obeeix i viceversa, segons la docent no és fins als 12 anys quan un menor associa correctament els conceptes de bé i mal.

LLAVORS PER QUÈ OBEEXEN ELS INFANTS?

“Ho fan responent al mètode de càstig i recompensa”, diu Pérez, que afegeix que fan les coses per evitar càstigs o per rebre premis. El més habitual és que l’adult dicti un seguit de pautes que l’infant ha d’acceptar, però hi ha menors que no obeeixen perquè es qüestionen aquestes normes. “Si ho fan sense agressivitat, és un bon símptoma”, deixa clar l’experta Pérez.

CONSEQÜÈNCIES D’UN EXCÉS D’AUTORITAT

L’excés d’autoritat per part dels grans pot marcar l’adult que la criatura serà algun dia. “De manera general, més de la meitat dels problemes psicològics de l’adult comencen en la infància i l’adolescència”, explica Paula Morales, també professora dels estudis de psicologia i ciències de l’educació de la UOC. Per aquest motiu un infant massa obediënt arriba a preocupar els psicòlegs: “Té a veure amb un excés de contenció que en algun moment esclatarà”, diu Pérez.

¿PERÒ QUÈ PASSA SI HI HA UNA DESOBEIDIÈNCIA SISTEMÀTICA A LA NORMA?

Hi ha diferents factors que poden influir en aquest tipus de desobediència, com ara elements genètics i neuropsicològics, l’estil educatiu familiar per poca supervisió o excés de control, o l’estrès. “A més, no hem d’oblidar l’entorn soci-

GETTY

al, el barri o l’escola, on s’acostuma a aprendre a través dels models predominants”, asseguren les expertes. Segons Morales, la desobediència de l’infant és només el que veiem, però a sota hi ha la part més important: les causes que l’han motivat. “Pensem en què hi ha a sota: l’han encasellat a l’escola? ¿Hi ha res que dificulta el seu benestar? Els pares hem d’actuar com a detectius”, diu.

S’HA DE PERMETRE QUE ES QÜESTIONIN LA NORMA

Si bé hi ha límits que un menor, sigui de l’edat que sigui, no ha de traspasar mai,

“hi ha normes o pactes en la convivència diària que han de poder ser qüestionats pels infants”, aclareix Pérez. Cal donar-los –afegeix– l’oportunitat que manifestin la seva voluntat i de validar si el que diuen és acceptable o no. També recomana “no centrar la conversa en si s’han portat més bé o més malament, sinó en els fets: “Que bé que has menjat!”, “Està molt bé que hagi jugat amb els avis!”. “Perquè portar-se bé o malament és un judici moral dels adults, però jugar amb els avis és positiu, encara que no respongui al bon o mal comportament”, afegeix.

Necessites respostes? Fes-nos arribar els teus dubtes a criatures@ara.cat o a través de les nostres xarxes socials: [@Criatures_cat](https://twitter.com/Criatures_cat) [@Criatures_cat](https://www.instagram.com/Criatures_cat) [@criatures](https://www.facebook.com/criatures)

Benjamin Franklin International School

On s’ensenya a cada alumne a potenciar al màxim les seves capacitats.

La BFIS és una escola de Barcelona sense ànim de lucre, que ofereix un pla d’estudis internacional i estatunidenc. L’escola té estudiants de 56 nacionalitats diferents i té l’anglès com a llengua vehicular. La seva directora, **Rachel Hovington**, ens ha concedit una estona per conèixer millor el centre.

- De quins nivells

d’aprenentatge disposeu?

A BFIS tenim escolars entre els 3 i els 18 anys. Tenim 4 divisions: Infantil (*Early Childhood*), Primària (*Elementary*), Secundària (*Middle School*) i Batxillerat (*High School*). Oferim un pla d’estudi estatunidenc i el Batxillerat Internacional els dos últims anys de Batxillerat. Aquest any hem començat el procés per oferir també el programa internacional a Secundària (*IB Middle Years Program -MYP*).

“Cada alumne és diferent, té diferents capacitats, diferents interessos i diferents maneres d’aprendre”.

Els alumnes amb passaport espanyol també fan l’ESO.

- Quin suport, a banda de les classes, doneu als vostres alumnes?

BFIS té un equip professional de suport als estudiants en el qual s’integra el servei d’orientació socioemocional i orientació universitària, el servei de suport acadèmic (reforç escolar i d’anglès com a segon idioma), i el servei d’enriquiment i dife-

renciació que treballa amb els escolars en projectes independents i activitats més enllà del pla d’estudis, per tal d’ajudar-los a trobar els seus propis itineraris d’aprenentatge fora de l’aula. A BFIS també hi ha molts clubs estudiantils i són molt importants les activitats de servei a la comunitat.

- Amb quines instal·lacions compteu?

BFIS té quatre edificis: el d’Infantil i Primària, l’edifici de Secundària, el de Batxillerat, que tenim previst fer-lo tot nou per l’any 2026 i l’edifici d’oficines. Tenim dues pistes esportives, 6 zones de patis, 4 laboratoris de ciències, una sala d’art digital i robòtica, dues aules d’art visual, una aula de música, un makerspace per dissenyar i fer prototips amb impressores 3D i tota mena d’eines, un auditori, 2 biblioteques i un menjador amb cuina

pròpia. Els nostres alumnes fan servir dispositius electrònics 1:1 i cada aula està equipada amb equips audiovisuals.

- Quins són els vostres valors i objectius?

BFIS pretén oferir a tots els estudiants l’oportunitat de desenvolupar-se plenament, assolir el seu potencial individual i permetre que cadascun d’ells es converteixi en un individu ben equilibrat, compassiu, creatiu i innovador que treballi col·lectivament per resoldre problemes del món real i fer del món un lloc millor per viure. i conviure.

BENJAMIN FRANKLIN INTERNATIONAL SCHOOL
www.bfischool.org

AMB ULLS DE JOC

CLAUDIA DÍAZ CARMEN GRANADOS

Fundadores de Jugar i Jugar

El joc de disfressar-se no té res a veure amb Carnaval

Permet als infants descobrir que dins seu hi viuen altres personalitats i les convida a sortir i mostrar-se sense complexos

Tot i que hi ha infants que gaudeixen molt disfressant-se de personatges concrets, quan parlem del joc de disfressar-se ens referim al que passa en llibertat qualsevol tarda i que s'acaba plasmant en un drap lligat que necessita complementar-se amb tones d'imaginació per prendre vida i, a més, els obliga a estar molt presents en el que estan fent.

PER QUÈ HO FAN?

Per experimentar amb la sensació d'una desaparició personal i deixar pas a una personalitat diferent de la seva. Un infant tranquil i prudent pot ser un lleó molt enfadat que fa sorolls que fan por i que s'atreveix a fer coses arriscades jugant, transgredint i experimentant amb la dualitat que tots tenim de sèrie. Passa tan intensament que els és complicat fer el viatge de tornada a ells mateixos, fins i tot volen dormir amb la disfressa posada per no renunciar a l'emoció que estan experimentant.

Durant els primers set anys els infants estan en procés de construcció de la seva identitat, i això pot fer que s'espantin en veure's totalment transformats. Qui és aquest que em mira des de l'altre costat del mirall? On soc jo? Per què he desaparegut? I es fan les mateixes preguntes en veure els seus adults de referència disfressats.

Encara no tenen clara la frontera entre ficció i realitat i no poden distanciar-se de l'emoció. La lògica i la raó no tenen la força ni el protagonisme que sí que tenen passats els 7 anys, i les disfresses realistes i els personatges associats a escenes de por els costen d'encaixar en el terreny simbòlic.

NO SE'LS HA D'OBLIGAR A DISFRESSAR-SE PER CARNAVAL

Carnaval implica exhibir-se i posar-se una disfressa determinada, i és comprensible i respectable que s'hi neguin, i en cap cas hauríem d'obligar un infant a participar en una rua si no ho vol. Però això no significa que no els agradi el joc de disfressar-se, de fet el necessiten, però quan neix de dins, no quan és una imposició.

CONCLUSIÓ

Jugar a disfressar-se alimenta la capacitat creadora, l'enginy, la imaginació i la projecció. És un joc que ajuda a posar-se en la pell d'altres persones i animals, i també a crear éssers fantàstics alhora que els acompanya en l'adquisició de la seva pròpia identitat i a desenvolupar l'empatia.

ESTUDIS CONCERTATS D'13 A BATXILLERAT

ESCOLA JOAN PELEGRÍ

Un bon començament per a un bon futur

Visita les noves instal·lacions d'infantil durant les jornades de portes obertes

INFANTIL-PRIMÀRIA

Dissabte 25 febrer

INSCRIU-T'HI ARA!

ESCOLA JOAN PELEGRÍ INFANTIL I PRIMÀRIA
C./Muntadas 37 | 08014 BCN (Sants-Montjuïc)
93 423 93 04 | infantilprimaria@joanpelegri.cat

Quan no ens posem d'acord a l'hora d'educar

Les principals fonts de conflicte són l'escola, les extraescolars o els amics

Bàrbara Julbe _ L'escola a la qual han d'anar, les extraescolars que han de fer, les hores d'arribada a casa quan són adolescents, a quina edat comprar-los el mòbil o quins límits i com posar-los poden ser font de conflicte dins de la parella a l'hora d'educar els fills. La criança està plena de divergències, i els progenitors han de trobar el punt en comú per evitar que els arguments de la parella es polaritzin i la relació se n'acabi ressentint a la llarga.

Davant d'una discussió, és normal que les visions dels dos membres de la parella no siguin iguals. "Venim d'històries vitals diferents i, per tant, arribem a conclusions no coincidents. És evident: no estarem d'acord amb tot. I no passa res. Anar sempre a l'una és una utopia", assegura Judit Besora, antropòloga i assessora de criança. L'important és "respectar l'altre" i "no desacreditar l'altra persona davant l'infant", afegeix. El que els dos progenitors estan construint amb els seus fills, de fet, no és "ni el que es feia a casa teva ni el que es feia a casa meva" sinó "el que ens ve de gust a nosaltres, és a dir, una cosa nova, la nostra manera de fer família", ressalta Marta Butjosa, professora de secundària i terapeuta, que insisteix també en la necessitat de relacionar-se amb respecte. "És essencial", diu.

Però respectar-se no és cedir sinó que, tal com explica Mon Tur, medidora familiar i advocada, és "escoltar-se l'un a l'altre sense pensar en com contestaràs". Tampoc s'hi val fer grans monòlegs perquè "serà fàcil que l'altre perdi l'atenció i el que parla acabarà dient a la parella que no l'està escoltant". Són alguns consells d'aquesta experta en conflictiologia, autora del llibre *Divorcis amb amor* (Ed. Rosa dels Vents), que adverteix que "si un dels dos cedeix, un se sent vencedor, i l'altre, vençut". Quan, en realitat, una divergència no ha de ser mai una lluita. "Plantegem-nos quin objectiu estem buscant i quin interès tenim. Potser en lloc de pensar a quina escola ha d'anar el nostre fill seria millor plantejar-se quin model d'escola volem", diu Tur. En plural perquè, segons Butjosa, autora d'*Educar amb consciència* (Ed. Boira), "el paper que fan els membres de la parella és igual d'important". Si

"Discutir davant de les criatures no és recomanable perquè els creem un interrogant innecessari", diu Besora

en el debat hi ha punts irrenunciables, en aquest cas, Butjosa aclareix que "hem de trobar la manera de dir quan això per a mi és innegociable". Besora proposa fer-ho des de la curiositat: "Vull explicar-te per què vull fer-ho així i no pas dir-te que jo tinc la visió correcta i tu no. Fer-ho des d'un diàleg que no busqui convèncer l'altre és més fàcil per arribar a l'acord".

ACORD DE MÍNIMS

Així ho han comprovat la Marina i el Joan -noms ficticis perquè prefereixen no revelar la seva identitat-, que difereixen en la forma d'escolaritzar els fills. La mare, que acompanya famílies *homeschoolers*, és partidària de portar els nens a una escola amb projecte d'educació lliure perquè considera que "la mirada és més respectuosa cap a l'infant i els seus moments d'aprenentatge". El pare, en canvi, no voldria una escola tradicional però sí, almenys, una d'homologada. La solució que han trobat és una escola pública que funciona amb projectes i a partir de l'experimentació. Tant per a ella com per al seu marit l'escolarització ha estat sempre un tema "delicat" del qual han procurat no parlar davant dels fills. Discutir davant de les criatures no és gens recomanable perquè "els crea-

riem un interrogant innecessari", puntualitza Besora. Tot i això, reconèixer que existeixen divergències amb relació a un tema davant dels fills tampoc és tan greu. "Depenent del tema, sempre podem dir: jo no ho veig bé, però el teu pare sí... Provem-ho i després ja ho veurem. Això sempre que hi hagi, evidentment, un marc i un acord de mínims entre els dos progenitors", subratlla Sylvie Pérez, psicopedagoga i professora d'estudis de psicologia i educació de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

MÉS DIVERGÈNCIES

Les principals fonts de conflicte, a part de l'escolarització, són els amics amb qui van, les extraescolars, les hores de sortida, els llocs on anar o també les explicacions afectivosexuals. Discussions que s'accentuen quan els fills tenen més dificultats. "Com més dificultats té el

Mares i pares provenen ara de mons molt diferents i això provoca més divergències, segons Sylvie Pérez

GETTY

nen, més evidents són les divergències entre els progenitors. Si tot va rodat, no et plantejes si ho estàs fent bé o malament”, detalla Pérez.

Sylvie Pérez creu que la manera com actualment es coneixen les persones incrementa les divergències. “Ara hi ha més mobilitat territorial, les xarxes socials... Abans tot això no hi era: s’ajuntaven persones de po-

“La discrepància és positiva i forma part de la vida. Ens fa créixer i aprendre”, assegura la mediatra Mon Tur

bles propers on la manera de créixer era, fins i tot, similar. En l’actualitat, els pares i mares provenen més de mons molt diferents”. Amb tot, a més, vivim en una societat on costa arribar a acords. Mon Tur n’explica el motiu: “Pensem que tenir raó és important i hem de tenir raó perquè si no se’ns desmunta el nostre món. Per estar disposats a arribar a acords,

hem d’estar disposats a veure el món d’una altra manera”.

LA TEORIA DEL SIS I EL NOU

Pensar diferent, en el fons, no és tan dolent. “La discrepància és positiva i forma part de la vida. Ens fa créixer i aprendre. Donar-nos la raó en tot seria avorridíssim en una parella”, concreta Tur. A més, segons ella, cadascú té la seva pròpia visió i no existeix la veritat absoluta. “Si dues persones s’asseuen davant per davant en una taula amb un número sis al mig: una veurà un sis, però l’altra, un nou. Per tant, no és qüestió de qui té raó sinó com ho solucionem perquè totes dues en tenen”. Hi ha d’haver comunicació i arribar a acords.

Per entendre l’altre, però, caldrà entendre’s primer un mateix. “Quan cadascú està en pau amb la seva infància i la seva vida i realment està posat en l’adult que és, sense sentir-se ferit, pot construir aquest *nostre* que tant funciona. Eduques des d’aquesta llibertat que et dona haver-te revisat i saber d’on vens. No estàs condicionat per pors ni traumes”, assegura aquesta experta.

I l’abundància d’informació no sempre hi juga a favor. “Els progenitors, sovint, es tanquen només amb un punt de vista causat per un excés d’informació que els fa perdre el nord. Els neix una exigència massa gran per educar de la millor manera els fills, sobretot emocionalment, on hi ha molta informació al respecte”, aclareix Judit Besora. “Els nens –afegeix– no necessiten una infància perfecta sinó que sigui prou bona perquè ja els va bé trobar-se amb coses no ideals perquè si no després sortiran al món real i hauran creat criatures de porcellana”. I, de fet, “el que més els arriba no és si amb el papa puc veure més la tele o amb la mama menjó més verdures, sinó el respecte que desprèn la parella”, conclou Butjosa.

PORTES OBERTES

Escola Britànica Acreditada

Educació Emocional

Entorn Verd · Forest school

Grups Reduïts · Places limitades · De 3 a 18 anys

Early Years · Primary · Secondary · A-levels

**Dissabte
4 de març
10h-13h**

RESERVA LA TEVA VISITA!

+34 663 865 622 office@iscatmaresme.es C/ Carles Flotats, 14 (Canet de Mar)

PERE TORDERA

Per què confonem els noms dels fills (i de familiars)?

Ens equivoquem amb els noms una mitjana d'entre dues i quatre vegades per setmana

Elisabet Escriche Rivas _ Segur que en més d'una ocasió us heu trobat cridant el nom d'un fill quan en realitat volíeu cridar el del seu germà. Aquesta mena de confusió és "molt comuna" sobretot entre noms de familiars, explica Eulàlia Solís, neuropsicòloga de Guttmann Barcelona - Institut de Salut Cerebral i Neurorehabilitació.

El motiu és el funcionament de la memòria de la part frontotemporal esquerra del cervell. "La memòria funciona com una xarxa de connexió i agrupa les referències semàntiques per categories relacionals", explica Solís. Per exemple, els noms de la família els emmagatzema en una categoria, els d'amics en una altra, els de coneguts en una tercera i els de famosos en una quarta, entre altres. ¿Però què passa quan ens equivoquem? Doncs que el cervell tria un nom incorrecte dins la carpeta correcta.

És per això que fins i tot pot passar que, quan cridis un fill, ho facis amb el nom del gos, perquè el cervell també ha emmagatzemat el nom de l'animal domèstic en la categoria familiar. "Està demostrat que passa més amb els gossos que amb els gats", concreta la neuropsicòloga. El motiu, segons un estudi de la Universitat de Duke (EUA) publicat a la revista *Memory and Cognition*, és que els gossos responen bastant més sovint que els gats al seu nom i això fa que estiguin "més integrats" en el concepte de família.

'A LA PUNTA DE LA LLENGUA'

Ara bé, no amb totes les categories de noms es repeteix aquesta confusió. En el cas del cercle d'amics és molt més baixa i la confusió sol ser amb els noms d'altres amics, però en els coneguts el que passa és el que es coneix com el fenomen *a la punta de la llengua*, és a dir, que en aquell mo-

ment no et surt el nom. Pel que fa a personatges famosos, el que es repeteix és una confusió fonètica, és a dir, que els canviem el nom per un altre de semblant. Un exemple seria el cas de l'actor Russell Crowe i la cantant Sheryl Crow.

Les confusions dels noms dins el cercle familiar se solen donar més quan es tracta de dues persones del mateix sexe, com ara Maria per Mònica, i no de sexe diferent, com seria el cas de Maria per Martí. "Com que són noms de nen i de nena, el cervell ja els relaciona com a àmbits més dispars", concreta Solís. També és més fàcil la confusió si comencen per la mateixa lletra o si tenen el mateix nombre de síl·labes.

ELS CONFONEN MÉS LES DONES QUE ELS HOMES

Les dones solen confondre més els noms que els homes, però no hi ha un estudi conclouent que n'expliqui el perquè. Pel que fa a l'edat, se centra molt en el moment que es tenen criatures i a partir dels 65 anys. El motiu, diu la neuropsicòloga de Guttmann, és que quan et fas gran un dels primers deterioraments cognitius que es produeix és en el lèxic.

Segons l'estudi de la Universitat de Duke, basat en cinc enquestes fetes a més de 1.700 participants i en què s'analitzaven aspectes com el tipus de noms que es confonen, la freqüència i la relació que hi ha entre aquestes persones, una persona es confon amb els noms una mitjana d'entre dues i quatre vegades per setmana i bàsicament passa en les converses orals. "Quan ens equivoquem, normalment és perquè estem més pendents del següent missatge que volem dir que del nom", concreta Solís. En canvi, l'estudi descarta que les similituds físiques entre dues persones causin la confusió de noms.

El Col·legi Sant Miquel dels Sants de Vic consolida el Batxillerat Internacional®

El Batxillerat Internacional® o IB® permet adquirir una visió integral i crítica del coneixement i connectar amb la realitat i les problemàtiques del món globalitzat.

El curs 2019/2020 el Col·legi Sant Miquel dels Sants de Vic va ser el primer centre de tota la Catalunya Central en impartir

IB® i LOMCE de manera integrada. Ara, quatre cursos després, la direcció del Col·legi vigatà fa una valoració molt positiva de

la incorporació de l'IB® a la seva oferta de titulacions de batxillerat, tant pel que fa als resultats acadèmics com per l'impacte de l'IB® en el conjunt de l'escola.

Des de fa quatre cursos, els estudiants de batxillerat del Col·legi Sant Miquel tenen la possibilitat de cursar de forma integrada el Batxillerat LOMCE i el Batxillerat Internacional®, que són estudis homologats internacionalment i reconeguts per la majoria d'universitats del món. Al llarg d'aquest període,

una cinquantena d'estudiants de batxillerat del Col·legi Sant Miquel han cursat el Batxillerat LOMCE i el Batxillerat Internacional® i els resultats han estat òptims. Tots els estudiants d'IB® han superat de forma notable ambdós batxillerats.

Des de la direcció del centre, es posa en valor que, durant aquests quatre cursos, l'IB® s'ha sumat a la manera de fer del Col·legi. I aquesta suma ha tingut un impacte positiu en el conjunt de l'escola, ja que la

mirada internacional de l'IB® ha impregnat la manera de fer pròpia del centre caracteritzada pel compromís, tant a l'hora de capacitar els estudiants de cara als estudis superiors com de contribuir al seu creixement intel·lectual i personal i al desenvolupament d'un pensament crític i autònom.

ST M Col·legi Sant Miquel dels Sants

www.santmiquel dels sants.cat

QUÈ HI
HA PER
MENJAR?

NATÀLIA COSTA
Periodista

Com aconseguir que mengi peix i verdura

Alguns trucs són no limitar-se a pocs ingredients, oferir en comptes d'obligar i fer-los participants de la seva elaboració o fins i tot cultivar-los

La importància del peix i les verdures en la dieta de petits i grans és ara com ara inqüestionable, però, tot i així, que les criatures prenguin aquesta mena d'ingredients no sempre és una missió fàcil. De fet, en molts casos aconseguir-ho es converteix en una au-

tèntica proesa. Realment, però, les verdures i el peix són aliments importants per la seva alta aportació de nutrients i la prevenció de malalties de tota mena: qualsevol dieta saludable n'ha d'anar ben plena. Les verdures aporten vitamines, fibra, minerals, aigua

i greixos saludables, mentre que el peix és una font de ferro, iode, fòsfor, potassi, magnesi i vitamines A i D, entre d'altres. Per aconseguir incorporar els dos aliments amb èxit en la dieta dels més petits, us donem alguns trucs que us poden ajudar.

Segons explica el reputat pediatre Carlos González, col·laborador del *Criatures*, al seu llibre *Mi niño no me come* (Prácticos Siglo XXI), l'aversion dels infants a la verdura o al peix (o als dos) no respon al fet que tinguin una repugnància absoluta envers aquests aliments ni tampoc és una qüestió de gust: "És més, normalment accepten bé una petita quantitat de verdures", diu, però la seva dosi normal poden ser unes poques cullerades, que, per als adults convençuts de la dieta saludable, es converteixen de seguida en un plat sencer per les seves qualitats saludables. Per als nens, el pit o el biberó tenen el triple de calories, i quan reben una quantitat de verdura així pensen "Em volen matar de gana", de manera que s'hi neguen i comença la batalla, explica. Per lluitar contra aquesta tendència natural, es poden aplicar una sèrie de trucs.

● No forçar, oferir

En general, es desaconsella forçar les criatures a menjar qualsevol mena d'ingredient, siguin quins siguin els seus avantatges. Una clau perquè els infants se sentin predisposats a menjar un plat és no forçar, però tampoc retirar, per donar l'oportunitat que ho tastin si s'ho repensen o si els pot la gana. En aquest sentit, els especialistes Yolanda Sáenz de Tejada i Eduard Estivill diuen al seu llibre *A jugar! Juegos para enseñar buenos hábitos a los niños* (GEU) que no s'ha d'obligar a menjar aliments que els desagraden. Asseguren que cal animar-los amb aliments que els adults prenen i dir-los: "Tasta-ho i si no t'agrada ho deixes". "Si sap que ho pot treure de la boca se sentirà més segur", expliquen.

● Provar diverses opcions

Pot ser que els infants rebutgin el bròquil, però acceptin la coliflor, o que diguin que no a un plat de pèsols bullits, però se sentin prou còmodes amb una ració de carabassó a la plan-

GETTY

xa. Ampliar el ventall d'opcions més enllà dels costums de casa pot dur els infants a fer nous descobriments i a trobar una manera de menjar el peix o la verdura amb la qual se sentin còmodes. És obvi que com més varietat de fruita, verdura i peix s'introdueixi als àpats dels més petits de la casa, més probabilitats hi ha de satisfer les seves preferències.

● Preparar plats atractius

Per a la canalla també els àpats són un joc. Aprofitant aquest esperit juganer, és molt fàcil utilitzar l'hora de menjar per construir plats estèticament simpàtics i que cridin la seva atenció: per

exemple un rostre construït amb trosos de pastanaga i tomàquet, uns núvols de peix o un rellotge de llagostins poden ser el motiu pel qual una criatura es decideixi a tastar allò que té al plat o ho rebutgi. Només cal una dosi d'imaginació extra i una mica de temps. En aquest àmbit, també és bona idea implicar les criatures en l'elaboració del menjar, de manera que entrin en contacte directe amb, per exemple, el rentatge de les verdures.

● Amagar el contingut en un tot

No és l'opció més pedagògica, però integrar diferents ingredients per exem-

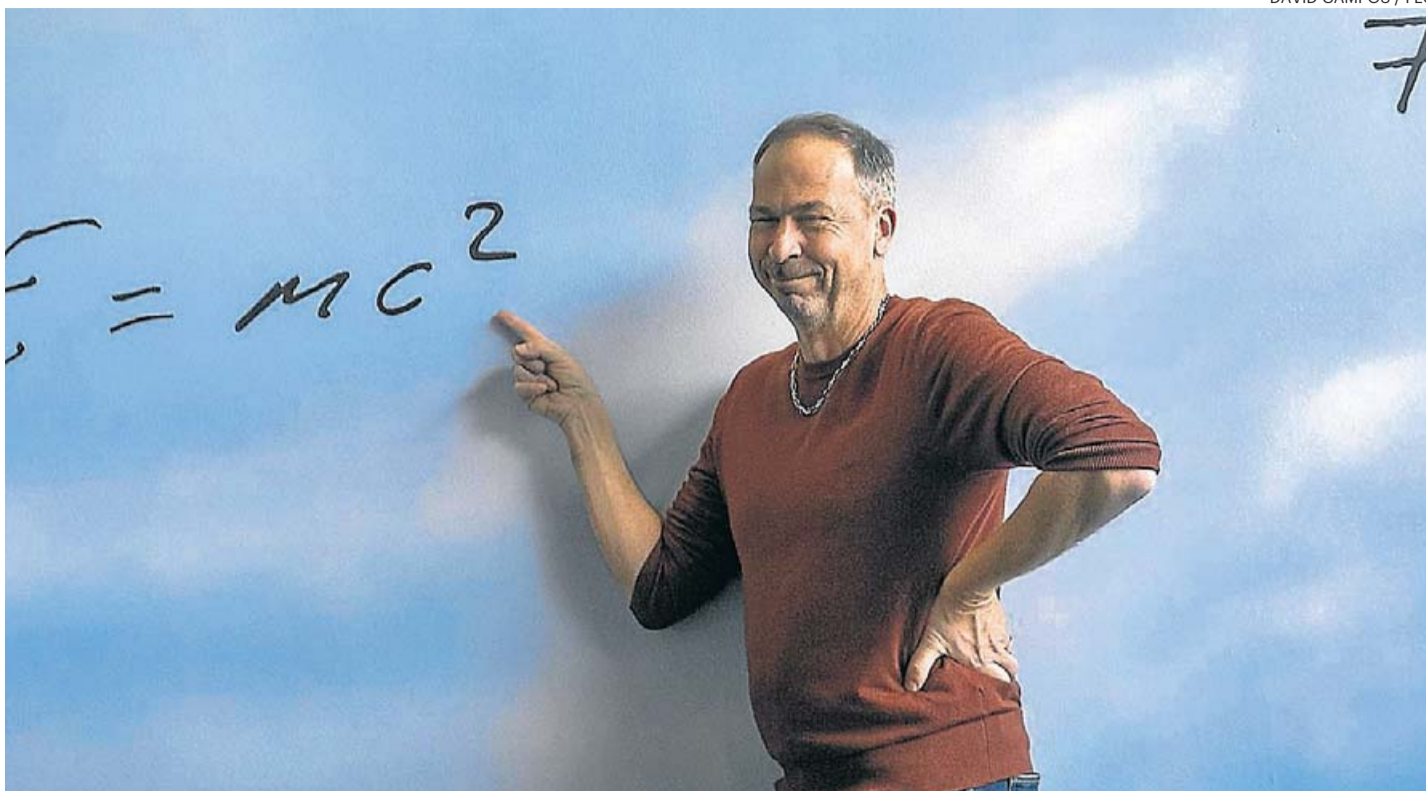
ple en una crema i fer que passin desapercebuts a la vista pot ser una manera de fer que mengin verdura i peix sense ni tan sols adonar-se'n. A banda dels purés, també es poden fer hamburgueses de carn feta picar, barrejades per exemple amb ceba i pastanaga. Aquests tastos poden ser l'inici d'una educació nutricional que obri noves portes en el futur, amb el pas necessari de desemmascarar els ingredients utilitzats, ja que és molt important que els nens siguin plenament conscients de la importància d'una dieta saludable.

● Involucrar-los en el cultiu dels ingredients

En el cas de les verdures, una de les estratègies que està demostrat que funcionen és la implicació dels més petits en el seu cultiu. Segons posen de manifest estudis com *Alimentación del niño en edad preescolar*, de la investigadora Rebeca Antolín, un mètode que ha donat bons resultats per millorar el consum és crear jardins escolars on els infants ajudin a cultivar els aliments i veure'ls créixer, "amb la qual cosa s'aconsegueix més predisposició per consumir fruita i verdura".

● Amb l'ajuda dels colors i la música

En aquest estudi també assenyalen l'efectivitat del programa Color Me Healthy, una sèrie de recursos educatius usats en algunes escoles que promociónen l'ús de verdura i fruita amb l'ajuda dels colors, la música i l'exploració dels sentits. Aquest programa ofereix una sèrie de recursos en obert que també les famílies poden fer seus. En qualsevol cas, donar un aspecte lúdic tant a la verdura com al peix pot contribuir a trencar barreres mentals i acostar aquests meravellosos ingredients a la quotidianitat dels més petits.

El matemàtic James Tanton.

“No espero que totes les criatures s’enamorin de les matemàtiques, vull que sàpiguen que poden fer-ho si així ho volen”

James Tanton

Matemàtic i creador d’Exploding Dots

Aure Farran_ Després d’anys de fer de professor de matemàtiques, James Tanton ara dedica el seu temps a la investigació i la divulgació de les matemàtiques, amb l’objectiu de salvar la bretxa entre les matemàtiques experimentades pels estudiants a l’escola i les practicades i explorades pels matemàtics, molt més creatives. En aquest sentit ha ideat el mètode Exploding Dots (Punts Explosius), que potencia que l’alumnat compregui millor els diferents sistemes numèrics i les operacions aritmètiques. I tot a través d’un entretingut i pedagògic sistema de caselles i punts que exploten! Fa uns dies va ser al Museu de la Ciència CosmoCaixa per fer una formació a un grup de professors i ho vam aprofitar per parlar amb ell.

Les matemàtiques són divertides?

La resposta és que sí, però he de reconèixer que les matemàtiques que jo vaig experimentar a l’escola no ho van ser. Tot tenia a veure aleshores amb memoritzar, amb donar respostes ràpides i amb haver d’encertar a la primera, i això em sembla inhumà. Potser resolia les qüestions bé, però ho feia sense entendre què estava fent.

Per tant, si per a moltes persones ha sigut una assignatura que hem tingut entravessada, ¿és que no ens les han sabut ensenyar bé?

No vull carregar contra els professors, però sí que és cert que jo, personalment, no vaig descobrir el plaer per les matemàtiques fins més gran, quan vaig trobar

Un vehicle per treballar el pensament computacional a l’aula

A propòsit del mètode Exploding Dots, des del programa EduCaixa de la Fundació “la Caixa” impulsen la investigació més gran que han liderat fins ara “amb l’objectiu de relacionar pensament computacional i matemàtiques”, explica Maria Espinet, responsable d’EduCaixa. L’estudi té com a objectiu fer una avaluació de l’impacte de l’ús del programa sobre el desenvolupament del pensament computacional en l’alumnat. “Ens ha semblat que el programa –diu Espinet– és una bona eina per veure com podem ensenyar el pensament computacional i esbrinar, si l’utilitzem, quin impacte pot tenir en l’aprenentatge de les matemàtiques”. Apunta que han triat aquest programa perquè és “divertit, fàcil, motivador i pot arribar a tots els alumnes”. “A més, valorem especialment que és un programa gratuït i que no necessita connexió a internet, i això el fa accessible als

alumnes més vulnerables”, diu.

La investigació, en la qual col·laboren el MMACA –Museu de Matemàtiques de Catalunya– i la Universitat d’Oviedo, s’iniciarà al setembre i serà un estudi que es farà en 80 escoles de Catalunya i l’Aragó. Seran 4 mesos d’intervenció i està previst que els resultats de l’estudi es publiquin a finals del curs 2023-2024. Maria Espinet apunta que s’analitzaran diferents paràmetres, amb l’objectiu de valorar si és una acció que té un alt impacte en l’aprenentatge de les matemàtiques, per després poder-lo promoure i universalitzar. “Volem avaluar també si Exploding Dots promou un augment de la motivació cap a les matemàtiques en si”, afegeix. Tot plegat en una iniciativa liderada des de la comunitat educativa amb una perspectiva pedagògica, ètica, equitativa i creativa.

professors que van començar a respondre als meus “Per què?” Aleshores és quan em vaig enamorar de les matemàtiques, em vaig treure el doctorat i em vaig fer professor. I he de dir que ensenyar és la tasca més difícil que he fet mai. El problema és que no sempre disposen de l’espai i el temps per replantejar la manera d’ensenyar, perquè es prima altres coses, com complir el currículum. De la mateixa manera que molts estudiants aprenen només per a l’examen.

D’on sorgeix la seva passió per la divulgació matemàtica?

Prové justament de la meua experiència de petit. Jo volia saber per què les coses funcionen com funcionen, quina és la història subjacent darrere les matemàtiques. I això els hi hem d’ensenyar des de ben petits. No espero que totes les criatures s’enamorin de les matemàtiques, vull que sàpiguen que poden fer-ho si així ho volen. Compartir amb ells l’esperit lúdic de les mates, perquè sentin que poden entendre-les per ells mateixos, formular preguntes i explorar. I així vaig idear Exploding Dots.

Com definiria la proposta d’Exploding Dots?

És un enfocament bonic i purament visual per entendre la història dels números. Des del nivell de preescolar –com els escrivim i pensem sobre ells–, passant per l’escola primària –on fem operacions aritmètiques–, fins a l’institut –on generalitzem els números fins a l’àlgebra–. Inclús per afrontar problemes encara no resolts pels matemàtics. I tot això ho podem cobrir d’una sola tacada, en un parell d’hores.

El seu mètode planteja una aproximació a les matemàtiques molt diferent de la tradicional...

El gran èxit del meu mètode és que he trobat una manera molt visual de pensar en el valor intrínsec que tenen les matemàtiques, i això és universal. Les imatges són molt il·lustratives i apelen molt a les persones, i si fem una suma amb punts i caselles és molt més gràfic que el tradicional “Me n’emporto una”.

¿El seu mètode és una alternativa o és complementari a l’ensenyament més tradicional?

És una proposta que suma. No deixarem d’ensenyar els algorismes estàndards, però els podem ensenyar també amb una imatge perquè l’algoritme tingui sentit.

¿És un bon enfocament per a alumnes amb dificultats d’aprenentatge amb les matemàtiques, o que tinguin discalculia, per exemple?

Sí, i també per a la resta d’estudiants. Però és cert que sovint els estudiants que tenen dificultats per aprendre matemàtiques responen molt bé davant l’element visual i les imatges. Si com a educadors deixem que les matemàtiques brillin amb llum pròpia, els estudiants hi respondran, perquè les mates, en essència, són divertides. És evident que són pràctiques, però també tenen un component de diversió i de creativitat, d’enginy i innovació, i hem d’abordar els dos vessants.

OPINIÓ

ALÍCIA
LAYUNTA
@MrsLayunta

XAVIER BERTRAL

Els manaments del Rei Carnestoltes, un 'thriller' de Netflix

El missatge va arribar al xat de classe a primera hora de la tarda, sense nocturnitat, però sí que amb traïdoria. Acabava de recollir les terroristes de l'escola i sobrevivia a un *big chicken* al carrer, que riute'n tu dels de Telecinco, perquè per berenar tocava plàtan. Mentre feia veure que escoltava els seus arguments de "perquè un plàtan ez un fàztic i preferim cruzanz de xuculata", a tots els adults ens va sonar el telèfon al mateix temps. Es va fer el silenci. Mirades còmplies de terror. Suor freda. Ansietat pujant per l'estómac. El delegat de cada classe informava que el joc del calendari escolar tenia una nova prova: les consignes del Rei Carnestoltes.

El document estava escrit amb un to cuqui de màrqueting infantil i signat pels nens i nenes de sisè per evitar accions legals, encara que en realitat havia estat elaborat, en una reunió secreta, pels mestres que han intentat recaptar un pot de iogurt buit que mai has entregat i per la presidenta de l'AFA, aquella que demana pares voluntaris per a comissions sense gaire èxit i que

es passa les nits apuntant en una llibreta la seva venjança mentre fuma un puro i acarona un gat persa.

Que no voldria jo posar-me repel·lent, Déu me'n guard, però no cal ser Sherlock Holmes per deduir que un nen de sisè, en comptes de dir que dilluns cal portar un complement dels anys 80, que ni els ha ensumat, et faria anar disfressat de *gamer* de YouTube, dels que viuen a Andorra. Si em va costar que les meves filles entenguessin que quan jo era petita no existia la Frozen, sinó que les cantants portaven una tona de laca i samarretes de licra amb muscleres! "I no hi havia Netflix?", em va preguntar la terrorista 1, terroritzada.

La consigna de dimarts era "venir elegant, que segur que estaràs radiant". E-L-E-G-A-N-T, deien, que la col·lecció d'alta costura a casa meva es basa en pantalons de xandall Quechua que estiro planxant genollera sobre genollera perquè arribin fins a l'estiu, un pla amb alguns danys col·laterals com el de no poder doblegar les cames sota el pupitre en tot el segon trimestre. *Pray for her.*

Dimecres tocava pentinat divertit, així que em vaig emocionar buscant a Google un tutorial que prometia ser dues trenes d'espiga, però que va acabar convertint-se en rastres empinades que semblaven antenes i dues nenes plorant perquè "la mama ens ha deixat calves".

Sort que dijous, per evitar que els pares els denunciem al Tribunal de Drets Humans, es va pactar el dia del pijama. Per primera vegada en tot el curs vaig poder deixar les meves terroristes puntuals a l'escola, amb el pijama de la nit anterior i les lleganyes incrustades als llagrimalls, per donar un toc de realisme a la disfressa.

I divendres tocava de temàtica "el cinema" i en un missatge subliminal a l'equip docent vaig aprofitar uns vestits regalats per la sogra i, amb una bomba de fum, vaig deixar-les a la porta vestides de bessones d'*El resplendor*.

Ningú em va dir res, però quan va sortir la terrorista 2 portava sota el braç la mascota de classe i l'àlbum del cap de setmana. Vaig captar el missatge: havia passat a la ronda següent.

Col·legi Internacional SEK Catalunya

Educació internacional en un entorn privilegiat

SEK-Catalunya es troba a la Garriga, a la comarca del Vallès Oriental, a tan sols 30 minuts de Barcelona. Amb 100.000 m² d'extensió és l'únic col·legi de Catalunya acreditat per a oferir el continu dels programes de l'Organització del Batxillerat Internacional (IB), entre els 3 i els 18 anys: el Programa de l'Escola Primària (PEP), el Programa dels Anys Intermedis (PAI) i el Programa del Diploma (DP).

Els estudiants de SEK-Catalunya obtenen cada any resultats excel·lents que faciliten el seu accés a les universitats més prestigioses del món. En la darrera promoció, la nota mitjana dels alumnes del Programa del Diploma va ser de 36,23 punts, per sobre de la mitjana mundial (31,98).

La comunitat educativa està composta per més de 50 nacionalitats diferents

SEK-Catalunya és membre de *The New England Association of Schools* (NEASC), el que

facilita l'ingrés a universitats nord-americanes i l'obtenció de l'*American High School Diploma*.

La llengua vehicular del col·legi és l'anglès, i es fa servir en més del 60% de l'horari escolar (el Programa de Diploma es pot cursar de manera bilingüe). Els estudiants aprenen també català i castellà, i fins i tot una quarta llengua (francès o alemany) a partir de cinquè de Primària.

A SEK-Catalunya, la residència masculina i femenina, inaugurades l'any 2018, compta amb noves instal·lacions, i la seva comunitat educativa està composta per més de 50 nacionalitats diferents.

El col·legi ofereix als estudiants la possibilitat de cursar un trimestre, un semestre o l'any acadèmic als col·legis SEK-Dublin (Irlanda) i a SEK-Les Alpes (França). A l'estiu proposa mul-

titud d'iniciatives, com un curs de biologia marina i busseig a Formentera, a bord de la Goleta Cervantes Saavedra, el vaixell escola de SEK Education Group.

Dia de portes obertes
25 de febrer

El currículum tecnològic a SEK-Catalunya té un gran pes, així com les arts creatives. Els estudiants aprenen a través d'experiències reals amb robòtica, drons, impressió 3D o programació en arduino. L'Escola de Música està vinculada al *Trinity College of London* i el seu programa d'Art Dramàtic l'ha convertit en membre de la prestigiosa *International Schools Theatre Association* (ISTA). A més, els estudiants poden participar en el Club de Debat i en els Models de Debat de Nacions Unides (MUN).

www.catalunya.sek.es
900 87 87 98

HO FAIG COM PUC

Mai vaig complir amb els estereotips de fill únic

“No t'agradaria tenir un germanet? Per què no els hi demanes als teus pares?” A aquesta mena de preguntes insistents que em feien de petit, jo sovint responia: “El que vull és un gos!” No sé si per un rampell instintiu de deixar amb un pam de nas qui feia la pregunta –normalment alguna senyora gran del barri– o perquè de debò preferia una mascota abans que un germà. Com a fill únic, no recordo que durant la infantesa em sentís gaire sol. Hi havia els companys d'escola, la colla

El fet de no tenir germans sí que em va imprimir ben d'hora un caràcter independent i autosuficient

d'amics del barri i també els cosins amb els quals, després dels dinars familiars, desplegàvem els nostres dots musicals i dramàtics posant a prova la paciència gairebé infinita dels nostres pares. Sí que soc conscient d'haver viscut essencialment en un món d'adults. Un món en el qual el llenguatge, els llibres i la cultura tenien un pes substancial. Els pares mai em parlaven fent servir el balbuceig incompreensible que alguns adults gasten amb la canalla, i suposo que en part gràcies a això em vaig convertir en un xerraire precoç, amb una personalitat ben definida. També he d'agradir-los –i a les meves àvies, ties i oncles– que m'incloguessin com un més a les seves converses fent-me'n partícip. Si de petit hi havia una cosa que no

CRISTINA CALDERER

suportava era haver d'anar a dormir d'hora, perquè suposava perdre'm el que passava al món dels grans. Un món fascinant de converses infinites i aprenentatges.

No vaig complir mai els estereotips de capricios, consentit i egoista que sovint es penegen com una llufa als fills únics, però sí que crec que el fet de no tenir germans em va imprimir ben d'hora un caràcter independent i autosuficient. Podia passar temps sol i feliç, simplement amb un paper i llapis de colors, però també gaudia de les estones de joc amb els amics. I malgrat que no vaig haver de compartir l'afecte dels pares, això no va comportar que em tornés un nen malcriat. Suposo que perquè en part el caràcter té un fort component innat, però en el meu cas, a més, vaig créixer

en un ambient en el qual es fomentava la col·laboració. D'altra banda, quan vas creixent, el fet de ser fill únic té altres efectes. En l'adolescència, per exemple, la guerra interna i externa la vius menys acompanyat, i t'obres camí tot sol.

Fem ara un salt endavant en el temps, més enllà de la trentena, quan després d'un lustre vivint a 6.000 quilòmetres de la família, vaig decidir tornar a casa, entre altres coses perquè, com canta l'Anna Andreu a *El crit al cel*, “ja fa temps que no plou gaire / i els pares es fan vells”. I confesso que sí, que com a fill únic s'estableix una relació molt estreta amb els pares i, en aquell moment, ja n'hi havia hagut prou de viure'ls només a través de les converses telefòniques i veure'ls únicament un o dos cops l'any. La malaltia, la mort del meu pare, el dol posterior. Imagino que també els moments difícils són diferents quan els vius amb la complicitat i els lligams que s'estableixen entre germans.

I sí, el gos que demanava de petit va arribar, però només durant una tarda. Ens l'havien regalat a la meva mare i a mi en una parada d'una associació protectora en una fira a Montjuïc, però després de la reflexió del tot encertada del meu pare, vaig entendre que no ens en podríem fer càrrec en un pis de ciutat, i vam decidir tornar-lo.

MIQUEL TUSON
Biòleg i genetista

PORTA'LS A LA FOREST SCHOOL DE BARCELONA

PORTES OBERTES
25 DE FEBRER
DE 10:00H A 13:00H

esg escola
SANT GREGORI
SANTGREGORI.ORG

“Preparem els estudiants perquè siguin capaços de canviar el món”

El nostre objectiu, com a col·legi del Món IB, és formar alumnes amb una mentalitat oberta, solidaris, informats, àvids de coneixement i disposats a canviar el món.

Des dels seus inicis, ja fa 30 anys, Agora Sant Cugat International School, membre del grup educatiu Globeducate, destaca per l'excel·lent preparació acadèmica dels seus alumnes i per la innovació educativa.

En el seu campus hi estudien **més de 1.800 alumnes de 60 nacionalitats**. Els seus excel·lents resultats acadèmics i la seva formació integral, assolida amb el suport de la professionalitat i dedicació del seu personal docent, **ens mantenen al capdamunt de les llistes de millors col·legis d'Espanya**.

El nostre projecte educatiu constitueix un model **integral i inclusiu que està basat en cinc elements claus**: el **Batxillerat Internacional** com a model de futur, el **multilingüisme**, l'**STEAM**, els esports i la salut, i el **compromís de facilitar als nostres alumnes les eines perquè creixin com a ciutadans globals capaços de canviar el món**.

Agora Sant Cugat International School imparteix el **Batxillerat Internacional® (IB)** des del 2012 i és un dels 20 col·legis autoritzats a Espanya per impartir el Programa complet de l'IB anomenat **IB Continuum**. Començant amb el Programa de l'Escola Primària (PEP), dona pas al

Programa dels Anys Intermedis (PAI) per finalitzar amb el Programa Diploma (PD).

Oferim un projecte educatiu multilingüe, amb immersió lingüística més enllà de l'anglès, que permet a l'alumne dominar perfectament les llengües oficials (castellà i català) i també l'anglès. A més d'estudiar una llengua addicional que pot ser el francès, l'alemany o el xinès.

Ciència, tecnologia, enginyeria, art i matemàtiques

“El nostre compromís és facilitar als nostres alumnes les eines perquè creixin com a ciutadans globals capaços de canviar el món”

(**STEAM**) tenen un paper crucial en l'aprenentatge dels nostres alumnes. Dotem de creativitat totes les activitats relacionades amb aquestes matèries, perquè adquireixin les eines i habilitats de pensament crític necessàries per aprendre a fer connexions, organitzar idees, ser creatius, prendre decisions i treballar junts a les diferents disciplines. Som un centre certificat i reconegut per Lego Education per la qualitat dels seus programes de Robòtica.

L'educació musical té un paper protagonista per al desenvolupament integral dels nens: els nostres alumnes toquen un instrument musical des de 1r d'Ed. Primària i a través del vincle amb el Conservatori del Liceu de Barcelona, poden seguir els seus programes a l'escola.

L'esport és una part integral del pla d'estudis, inculcant als nostres alumnes la passió per l'esport i els hàbits saludables perquè es converteixin en adults equilibrats físicament i emocionalment. La formació en benestar es complementa amb un **projecte integral de salut amb què eduquem en hàbits d'alimentació saludable**, amb un projecte liderat pels cuiners i nutricionistes del centre especialitzats en nutrició i alimentació infantil.

“A Agora la metodologia d'aprenentatge és molt vivencial i donem major importància al desenvolupament d'habilitats que a la repetició dels continguts”

Els nens que ingressen a l'educació avui es graduaran com a adults joves el 2030. Hem de preparar-los per a feines que encara no s'han creat, per a tecnologies que encara no s'han inventat, per resoldre problemes que encara no s'han previst. **Hem d'encoratjar els nostres estudiants a agafar les regnes i donar forma al seu propi futur: volem que siguin ciutadans globals capaços de canviar el món.**

www.agorasantcugat.com

Vols saber què ens fa diferents d'altres escoles?

**Agora Sant Cugat
Infant School**
Shaping the world

Sant Cugat
Patufet
Pipo

Jornada Presencial de Portes Obertes

Divendres,
17 de març, 15:00 h
Agora Sant Cugat
Edifici Roure

Bel Olid

“La nostra criatura creixerà sense una definició de gènere o serà elli que s’atorgarà un gènere”

AIXÍ
FA DE
*ARE

FRANCESC
ORTEU
Periodista

Tradueix, escriu i té tres fills, dos nois grans, de 21 i 19 anys, i una criatura de 2 a qui no han assignat gènere. Publica ‘Pots ser. Un llibre per descobrir-te de la A a la Z’ (Pol·len Edicions). Prepara un assaig sobre costos ocults de la reproducció assistida

Durant els mesos previs al naixement de la nostra criatura, amb el meu company vam tenir la sort de poder anar a un grup de preparació al part i el post-part amb altra gent *queer*. A més, gràcies a un servei públic. Algunes de les persones del grup no estaven còmodes en el masculí ni en el femení i s’autodenominaven **ares*.

***ares...**

L’asterisc no és només útil per a persones de gènere no binari. Crec que sortir de paraules tan carregades com mare i pare pot ajudar tothom a pensar quin paper vol tenir a la vida de les seves criatures, com es vol implicar en la criança, més enllà del que socialment se suposa que hem de fer.

Tu fas servir el concepte *aternitat.

La proposta més estesa ara mateix és introduir el morfema -i com a marca de gènere neutre, que es pot aplicar tant a persones de gènere no binari, com a persones de qui no sabem el gènere, com a grups de persones de diferents gèneres. Hi ha molta gent que ho troba ridícul o que creu que és massa esforç. A mi em sembla més ridícul negar la realitat: existim persones de gènere no binari que no volem renunciar al català i trobarem les maneres d’expressar-nos que ens semblin més adients.

Ara, amb dos anys, l’anomeneu criatura. Fins quan?

Creixerà sense una definició de gènere o serà elli que s’atorgarà un gènere quan en senti la necessitat. Per ara li diem pel seu nom, com a qualsevol persona. Quan parlem de gent que no coneixem no la dividim per gènere, sinó per característiques visibles: la persona del barret, la persona que ha pujat al gronxador. Intentem transmetre-li que el gènere no és el més important que cal saber sobre algú. Preferim saber si és amable o si hi compartim aficions.

Tens dos fills grans. Quina diferència hi ha entre l’*are que ets ara i la de llavors?

Sobretot, que tinc vint anys més. No només perquè no tinc tanta energia físicament, sinó perquè de vegades penso “Mare meva, tornar a anar al parc a les tardes, quina tortura”. La segona ronda és més tranquil·la,

CLAUDIA QUEVEDO

perquè em sento amb més seguretat en determinades coses, però també més exigent, perquè al final és un compromís que implica passar-te pràcticament tota la vida criant. Ara és diferent per molts motius, però potser el principal és saber que s’acaba. Sé que queda un any exigent, i llavors ja començarà a tenir molta més autonomia i serà possible seure a llegir al seu costat mentre fa una altra cosa.

Prepares un text sobre els costos ocults de la reproducció assistida.

El projecte va guanyar el Premi Finestres 2022 i una beca Barcelona Crea que m’ha ajudat moltíssim a poder tirar-lo endavant. He parlat amb desenes de dones que han passat per aquests processos –també alguns homes i persones de gènere no binari– i m’han explicat experiències de tota mena. Crec que puc dir que quan t’hi fiques no prens decisions realment informades. Les clíniques privades no són clares pel que fa a les possibilitats de tenir una criatura viva al final del procés, ni t’informen de la factura física i emocional de passar per diverses fecundacions *in vitro*, pèrdues gestacionals, etc. Amb el llibre vull posar tot això sobre la taula. Sembla com si qualsevol nivell de dolor que hagin de patir les dones per tenir una criatura fos irrellevant.

I tot això ho fas vivint a Chicago.

Vam arribar al setembre, que feia molt bon temps, i a més hem pogut veure la tardor, que és espectacular. L’hivern em provoca molta curiositat. No hem viscut el terrible hivern de Chicago de què tothom ens adverteix. Gràcies a venir en família he descobert molts espais que no hauria trepitjat altrament, com ara la biblioteca infantil del barri, l’espai de jocs, molts dels parcs... Però trobo a faltar sortir de nit i conèixer la part adulta de la ciutat.

T’enyores gaire?

Enyoro les distàncies de Barcelona, que són molt més curtes. De Badalona, enyoro les terrasses i l’escola bressol, que era una mena d’oasi feminista. Creia que tenir els fills grans i les amigues a un cop de telèfon seria suficient, però no ho és. Trobo molt a faltar les abraçades, la complicitat de les converses cara a cara, estar amb algú sense parlar, cadascú a la seva però junts.